

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

23. Quid nonnulli de tempore excidij Ierosolymitani senserint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

Quoto
mense &
die exusta.

Mense quinto, septima die mensis, iste est annus nonus decimus regis Babilonem Nabuzardan & c. & succendit domum Domini, & domum Regis, & c. v. 12. Sed communis & commoda horum locorū interpretatio est, quod facinori die septima initium, finem decima impostum. Sive quod die septima ē Rablata, se in viam dederit, decima in Urbem peruenit. Etius & Salianus explicant: sive quod septima venerit, & decima inter Mariana, Sa in hunc locum, Tostatus q. 8. Pradus Ezech. 4. Calender bræum, Volunt nonnulli, vt Lyranus excitatum die 7. incendium: etum: quod Abulensis non probat.

QVÆSTIO XXIII.

Quid nonnulli de tempore excidij Ierosolymitani senserint.

Iosephi
ratione.

1. Iosephus lib. 10. Antiq. cap. 8. sic scribit ex Rufini versione: *Fuerunt apud Davidicos reges) viginti & vnus vsq; ad vltimum regem regumque omnes annis nongentis & quatuordecim, mensibus sex, diebus quibus principatum tenuit, primus eorum Saul annis viginti, non tribu existens. Et paucis interiectis: Templum quoque succendit in initio mensis anno vndecimo Sedecia regis, octauo decimo anno donosor. Et Templū ita crematum est, post trecetos & septuaginta dies 6. diesque 10. ex quo illud constat edificatum. Abegressi autem in Egypto tunc erant anni mille sexaginta duo, mensis 6. dieque 10. verò vsque ad vastationem Templi, omne tempus fuit annorum milliorum quinquaginta septem, mensium sex, dierum decem. Ex quo est Adam, vsque ad ea, quæ prouenerunt Templo, anni sunt tria milia genti tredecim, mensis sex, dies decem. Hæc autem meliori stylo scribit Gelenius, qui regibus reddidit annos quingentos quatuordecim, 470. a diluio ad casum Templi reponit 1950. sic enim habet Gelenius.*

Responsum

2. De Iosephi ratiocinijs aduertendum 1. Templum non esse ante Neomenia quinti mensis: sed die septima, sive potius decima. 2. Annum octauum Nabuchodonosoris fuisse completum, quando conflagrauit. 3. Particulam illam temporis, *sex mensium & decem dierum* Iosepho inculcatam, vix fidem mereri: hæc enim ratione mundi ætatis, exodus, Templi fundatio in finem antepenultimi mensis, quod penultimi incidisset: inde enim sex mensis & decem dies sequitur.

que ad diem decimam quinti mensis Templi incendio nobilem. Scimus autem ex Genesi 7. vers. 11. die septimadecima mensis secundi cœpisse diluuium; anno sequenti mense secundo die vigesima septima finitum. ibid. cap. 8. vers. 14. et Egypto migratum die decima quinta primi mensis. Num. 33. vers. 3. Templum fundatum mense secundo, 3. Reg. 6. vers. 1. Quoniam pacto ex hisce terminis vsque ad diem 10. quinti mensis, sex menses, dies decem repetiri possunt, non video, nec vllum esse arbitror, qui nostro hoc æuo numeros annorum à Iosepho positos seruet, vt bene monet Sallianus ad an. m. 3447. num. 3. Quamuis enim omnes annos regum Iuda, quos à Templi fundacione vsque ad eius ruinam Scriptura enumerat integros putarem, eo tamen interuallo non vltra 30. & menses aliquot colligeremus. Sed & secum pugnat Iosephus dum asserit tempus regum Hebræorum fuisse 514. annorum: hinc enim tolle 10. annos Saluis, 40. Dauidis, non remanebunt nisi 451. quibus Templum durauerit; Iosephus autem 470. proponit.

3. Eusebius ait Templum ab initio ædificationis suæ donec incenderetur mansisse annis 442. quod ex iam dictis falsum esse dignoscitur. Admitto tamen, quod cum Clemente Alexandrino docet, ἡ λαινὴ Ierosolymitanam accidisse Olympiade 47.

4. Quirinus Iulius Hilarion, *sunt*, inquit, omnes anni à fabrica mundi vsque ad Salomonem quæruunt Saul regem III. M. CCC. successerunt deinde tempora regum per annos 514. à Saul, (cui dat annos 40.) vsque ad Sedeciam. Et paulo post ab origine mundi vsque ad finem Sedeciæ annos colligit 4314. Vnde apparet numeros apud eum corruptos esse, & Chronologis parum vtilis.

5. Iulianus Toletanus post 70. annorum seruitutem, Dario Hystaspis 34. annos admeritur, & sic à captis Ierosolymis vsque ad annum 2. Darij numerat annos 70. Chronicon Alexandrinum ait Templum stetit anno s. modò 425. modò 452. reges è tribu Iuda regnasse annis 479. seruitutem Babylonicam post annum vndecimum Sedeciæ cœpisse, anno 2. Darij Hystaspis deliisse. At vero ante fundatum Templum Dauid 40. Salomon 3. annos regnauerat: hosce 43. annos tolle de 479. remanebunt anni Templi 436. quod nec veritas, nec auctor Chronici probat. Est igitur in istis numeris error.

6. Nicephorus Constantinop. asserit Templum stetit annos 424. vel vt veritatis Anastasius 434. & addit: Vniuersi ab initio regni Salomonis sunt anni 445. que sunt *dogmata*, quia non nisi triennio regnum Salomonis Templi fabricam præcessit. Quod si à templo iam perfecto & dedicato vsque ad eiusdem ruinam 434. anni effluxissent, non procul à legitima Salomonis æra hic auctor desisteret: verum tot annos Templi perfecti duratio sibi vindicare nequit.

Eusebium
ex parte
errat.

Apud Hilarionem
numeros
corrupti.

Et apud
Iulianum

Et apud
Niceph.
Constantinop.

*Hebraorū
traditio
non inopia*

7. Hebræi in Chronico & Talmud primi Templi desolationem gisse volunt exeunte hebdomada dierum, exeunte anno sabbatico liturgiam finiente die nono Ab, vesperi. Imo singulis annis ea die quosdam versus in Synagogis violare solent, quibus lamentationes Ab, sub vesperam Sabbati, loaribo ministrante, hostem in iussu Dei Templi adyta penetrasse. Quam temporis notationem puro imaginatione maiorum, quam ex Iudaica temporum supputatione creati isti characteres euersti Templi, non tam Iudæorum aras confirmant, uertunt. Afferunt enim primum Templum non nisi 410. annos duratum autem 420. In priori, summos Sacerdotes octodecim sua tempora in posteriore plures trecentis. Quæ à veritate penitus abhorret. merus annorum, quibus ab hoc anno quarto Salomonis vsque ad Sedeciæ, singuli reges Scripturæ testimonio regnasse memorantur 420. excurrit. Ab anno sexto Darij, quo secunda Domus aboboluitur vsque ad euerfa à Tito Ierosolyma anni plures 580. elapsi sunt. Patet tur supputationes annorum Iudaicæ refelli ab eo, qui prædictis actibus usus, dixerit Templum euersti ceptum anno sabbatico, die nono Ab, bati vesperi, vulgari Luna nona mensis ab loaribo ministrante, equidem quosdam Neotericorum multum operæ in eo ponere, nes Hieraticos eo modo à Salomone vel Ezechia, vsque ad Templum deducant, quo præfectura loarib die nona ab anno decimo buchodonosoris Liturgiam claudat sed in hoc negotio, non abuterentur ordines illos sub Manassæ rursus turbatos, neque vlli memorantur stare, quando & quomodo vices illæ sacrorum ministrorum restiterint, & vsque ad Templi excidium prorogata. Nec tamen eorum contemptor, qui hæc latius tractare, & exactius ad calculos reuocauerint.

*Templum
stetit non
solum an-
nis 410.*

8. Hisce præmissis, ad ea tandem venio, quæ potissimum hoc loco solent: nempe quot annos reuera Templum durauerit; quot annos Christum coniderit. De priori constans est Christianorum sententia Iudæos errare, qui Templo non nisi 410. annos attribuunt. Eiusmodi annis, quos Scriptura singulis regibus Iuda inscribit colliguntur ad Roboam, ad Sedeciæ finem anni 393. mensis 6. dies decem, 199. temporis particula, quam Athalia ex anno suæ tyrannidis sepeperat fit. His adde 37. à fundato Templo ad Roboam siue Ieroboam I. Israelitidis regem elapsos, conficies annos Templi 420. mensis 3. ut ostendi 3. Reg. 14. quæst. 9. Hinc fit, vt quidam non solum Iudæi arguant, quod de hac summa 20. surripiant, sed à iactis Templi durat

H. I. P. R.

h. i. p. r.

h. i. p. r.

... ad subiectas ei flammis numerum istum 430. annorum retineant, ut Be-
 de 6. aratibus, Ado, Marianus Scotus, Adrichomius in suis Chronicis, Bar-
 tholomaeus in Concord. Euang. lib. 5. cap. 21. Gordonus cap. 11. num. 4. Azor in
 parte Inst. Moral. lib. 6. cap. 55. Sanctius Ezech. 4. Cui probabili sententia sub-
 trahimus in Synopsi, nempe ex eorum doctrina, qui Cyro annos 7. dunta-
 xam Monarchia tribuunt.

9. Cum tamen anni regum Iuda & Israel, sine aliquantula temporis sub-
 duone non facile inter se componantur, idcirco nonnulli sine temeritate
 Templo annos 425. tantum adnumerant ut Freculphus: alij 424. solidos, ut
 Tornellus & Saliatus, nec procul abest Petavius, qui lib. 9. cap. 55. ab anno 5.
 Solomonis ad Sedeciae calamitatem computat annos 423. menses 6. a quorum
 sententia idcirco recedo, quod Ioram filio Iosaphat & Ochoziah huius nepo-
 tulo annos facris tabulis expressos, debere existimem: illi vero auctores, non
 quinqueannium annumerent. Ratio, qua moueor, est, quia modus quo ipsa
 quinqueannium computant, cogite eos a facto textu, qui 42. annos Ocho-
 ziah representat, 2. Par. 22. ver. 2. tanquam corrupto discedere, ut suo loco dixi.
 Deinde modus ille viam Iudaeis aperit, qua vim argumentorum effugiant,
 dum eos redarguimus, quod non nisi 410. annos durationis Templi agnosce-
 re veint. Si enim tibi licet tres annos Iorami, temporibus Iosaphati inuoluere:
 vocabitur Iudaeus idem sibi in alijs regibus licere. Huc spectant quae ex A-
 bulo referrebam de annis Iechoniae hoc lib. q. 21. num. 3. extremo.

Forse aut
 nis 423-
 aut 424-
 aut 425-

10. Quare cum post editam meam Synopsin, & quaestiones de annis Na-
 bonassarii in Canonem Mathematicum Ptolemaei incidissem & quaedam re-
 centium Doctorum scripta accuratius expendissem, visa est mihi ea computa-
 tio probabilior, quae Cyri Monarchiam nouem annos tenuisse refert: idcirco
 duos annos ab illis 430. suo loco commodè subtraxi, ac Templi durationem
 428. annis expletis definiui, ut sic communiore Neotericorum via, inter extre-
 ma annorum, qui Templo assignantur spatia, meas rationes deducerem. Idem
 Gerardus Mercator.

Statim vero
 annis 428-

11. Urbis sanctae excidium Tornellus & Saliatus referunt ad annum m.
 347. ante aetam Christi 607. Petavius ad annum m. 396. Periodi Iul. 4125.
 ante Christ. 589. 20. Iul. ser. 3. labente anno primo Semitae. Ego id anno mun-
 di 2491. factum opinor. Periodi Iulianae 4224. ante Chr. 590. cyclo Solis VIII.
 Dom. E. Aureo numero 1. Epacta 5. sub finem anni Sabbatici. Hoc modo
 eorum computum sequor, qui ab enthronismo Nahuchodonosoris M. ad ex-
 pugnatam à Cyro Babylonem annos 70. completos, totidemque à primi Te-
 pli ruina, ad secundi sub Dario Hystaspis restorationem ducunt. Fauet cum
 Clemente Alexan. Eusebius dum Urbis sanctae Olympiade 47. notante

did 3 neque

ileppi

nologia
 estamenti

IV

UNIVERSITÄTS-
 BIBLIOTHEK
 PADERBORN

neque cum meis rationibus pugnat, ea Hebræorum traditio, qua Templi ingressus Chaldæis, desinente anno Sabbatico, die Sabbati vespere mensis Ab profanatum credunt, & quotannis vociferantur. Est enim ratio, quam Clavius tradit, iuxta motus communes Nouissimum ante Christi æram 590. die 22. Julij, hora 5. deprehendatur: probabile enim tempestate initia mensium biduo circiter à motibus cœlestibus quæ abfuisse, & sic die 2. Augusti sub vesperam Chaldæos in Templum intrasse sequenti, Luna vulgari 10. mensis quinti, Templum conflagrasse, si conatus placuerint, liberè explodat. Mea supputatio aliunde quam ab ista causa traditione pendet.

*Supputa-
tiones se-
ctariorum.*

12. Varias de annis Templi Sectariorum opiniones recendit Pauuel. Consilij Chron. Scopulo 6. his verbis. Ad hunc scopulum experti & passi sunt hi infra scripti Nauræ. David Pareus, qui Templi usque ad excidium eiusdem definit annis 419. & dimidio. Michaeliterus, qui id determinat annis 422. Reinholdus auctor Tabularum Prætorum habet annos 423. Ioannes Funccius id definit annis 414. Martini roaldus id extendit ad annos 426. Schubertus Iosephus Scaliger, Scapularius & Hugo Bruchtonius quam proximè ad scopum accedunt & de tempore stantis Templi annis 427. definiunt. David Chytræus, & Abrahamus Bibliander ad annos peruenit 432. Henricus Pantaleon ad annos 440. Martinus Lutherus ad annos usque 460. processit. Scopulum hunc caeteri Gerhardus Mercator, qui nobiscum id tempus definit 428. annis. Ioannes Temporarius &c. Hæc ille. De annis Templi equidem ad computationem non abnuo: ei verò minime assentior, dum Ezechie novem annos regni, & Manassi 54. tantum impertit, nec idoneam causam adducit in hisce regibus numerum sacris consignatum tabulis integrum præcipiat. Idem in Iosia & alijs nonnullis quilibet ob priuatas rationes faceret. Deinde ab annis 428. Templo attributis vndecim Sedecie regni addit, quem ego includo. Vt autem vno quasi aspectu, lector, differat auctorum de annis regum Iuda stante Templo sententias interuenientibus tibi Synopsis exhibeo.

Hic est Synopsis annorum, quos varij auctores, regibus Iuda, stante Templo, diserte attribuerunt.

*Cassianus
Nicaphor.
Beda &c.*

13. Nicephorus Constantinopol. præter annos hic expressos per interregnum 30. annorum ponit, Chronicon, quod Hermanno Cassiano

I.
... qua Tem
... i vespere
... Esti enim
... unum an
... bile rian
... ribus qua
... plium im
... alle, si cu
... m ab ita

... ecenter C
... ulum fua
... ni Tem
... Ho. Mada
... larum Pra
... 4. Mart
... lger. Sca
... dunt & ub
... Abraham
... unte ad
... annos 45
... ec cance
... annis. Ab
... lem ab
... ia: non
... am affe
... tegrum
... tioer ha
... decia ne
... differa
... reuen pal

... anni Tem

... rellio pol
... ao Coo

Philippi

nologia
estamenti

IV

Ordo & nomina Regum Iuda.	Scriptura.	Eusebii.	Sulpitij.	Q. Julij Hilarij.	Iuliani Tol.	Isidori.	Cyprian. Alex.	Mariani Scoti.
1. Salomon.	37	37	37	37	37	37	37	37
2. Roboam.	17	17	16	17	17	17	17	17
3. Abiam.	3	3	6	3	3	3	3	3
4. Asa.	41	41	41	41	41	41	44	41
5. Iosaphat.	25	25	25	25	25	25	25	25
6. Ioram.	8	8	18	8	8	8	10	8
7. Ochozias.	1	1	1	1	1	1	1	1
8. Athalia.	6	7	8. fere	6	7	6	6	6
9. Ios.	40	40	40	40	40	40	40	40
10. Amasias.	29	29	29	29	29	29	29	29
11. Ozias.	52	52	52	52	52	52	52	52
12. Ioatham.	16	16	16	17	6	16	16	16
13. Achaz.	16	16	16	15	29	16	16	16
14. Ezechias.	29	29	29	29	29	29	29	29
15. Manassés.	55	55	55	55	55	55	55	55
16. Amon.	2	12	2	2	12	2	2	2
17. Iosias.	31	32	21	31	32	31	31	31
18. Ioachaz.	m. 3.	m. 3.	3. m.	m. 3.		m. 6.	m. 3.	m. 3.
19. Ioakim.	11	11	11	11	11	11	11	11
20. Iehonias.	m. 3. d. 10	m. 3.		m. 3. d. 10		m. 3. d. 10	m. 3.	m. 3.
21. Sedecias.	11	11	11	11	11	11	11	11

37	37	37	37	37	37	37	37	37	37	37
17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17
3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
41	41	41	41	41	41	41	41	41	41	41
25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25
8	8	8	8	8	5	5	4	11.m.6.	8	8
1	1	1	1	1	0	0	1	1	0	0
6	6	7	6	7	6	6	6	6.m.4.	6	6
40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40
29	29	28	29	29	29	29	29	29	29	29
52	52	52	52	52	52	52	52	52	52	52
16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16
16	16	16	16	16	15	15	14	15	15	15
29	29	29	29	28	29	29	29	29	29	29
55	55	55	55	55	55	55	55	55	55	55
2	2	2	2	2	2	2	2	1.m.6.	2	2
31	31	31	31	31	31	31	31	30.m.9	31	31
m.3.	m.3.	m.3.	m.3.	m.3.	0	0	m.3.	m.3.		
6	11	11	11	11	11	11	11	10.m.7	11	11
m.4.		m.3.	m.3.	m.3.	21	21	m.3.d.10	m.3.d.10		
11	11	11	11	11			11	11	11	11

Parte 2. pag 208.

Alippi
nologia
estamenti

IV

Synopsis annorum, quos varij auctores, regibus Juda hinc adscribunt, ab anno 4. Salomonis inclusivè. 4. Reg. q. 23, num. 12.

Ordo & Nomina Regum Iuda.	Scriptura.	Eusebii.	Salpustij.	Q. Iulij Hilarij.	Iuliani Tol.	Beida.	Chiron Alex.	Martinus Scoti.	Schafnaburg.	Vincenij.	Honorij Aug.	Gordoni.	Tornelli.	Saloni.	Pitavij.	Paludani.	Athorij.
1. Salomon.	37	37	37	37	37	37	37	37	37	37	37	37	37	37	37	37	37
2. Roboam.	17	17	16	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17
3. Abiam.	3	3	6	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
4. Asa.	41	41	41	41	41	41	44	41	41	41	41	41	41	41	41	41	41
5. Iosaphat.	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25
6. Ioram.	8	8	18	8	8	8	10	8	8	8	8	8	5	5	4	11. m. 6.	8
7. Ochozias.	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	1	0
8. Athalia.	6	7	8. fere	6	7	6	6	6	7	6	7	6	6	6	6	6. m. 4.	6
9. Ios.	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40
10. Amasias.	29	29	29	29	29	29	29	29	28	29	29	29	29	29	29	29	29
11. Ozias.	52	52	52	52	52	52	52	52	52	52	52	52	52	52	52	52	52
12. Ioatham.	16	16	16	17	6	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16
13. Achaz.	16	16	16	15	29	16	16	16	16	16	16	16	15	15	14	15	15
14. Ezechias.	29	29	29	29	29	29	29	29	29	29	28	29	29	29	29	29	29
15. Manasses.	55	55	55	55	55	55	55	55	55	55	55	55	55	55	55	55	55
16. Amon.	2	12	2	2	12	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	1. m. 6.	2
17. Iosias.	31	32	21	31	32	31	31	31	31	31	31	31	31	31	31	30. m. 9	31
18. Ioachaz.	m. 3.	m. 3.	3. m.	m. 3.		m. 6.	m. 3.	3. m.		m. 3.	m. 3.	m. 3.	0	0	m. 3.	m. 3.	
19. Ioachim.	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	21	21	11	10. m. 7	11
20. Iechonias.	m. 3. d. 10	m. 3.		m. 3. d. 10		m. 3. d. 10	m. 3.	m. 4.		m. 3.	m. 3.	m. 3.	21	21	m. 3. d. 10	m. 3. d. 10	
21. Sedecias.	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11

Parte 2. pag. 208.

12
H. Phi

hro
vet. Te

^

12

ntur
pretere
mo: cu
10 an
Reg. q. q.
tate ad
tiora
allianu
mo 3.
3, sub
moos 2
ente, E
nam de
unc en
teem a
14-
Anno
imone
Veri
Ab C
primo
Ez
Anno
A di
Ez
Nati
A pr
A de
Ab e
Ab in
Ab a
A T
Ab e
A T
Ab i
atunre
Anno
Ann

nitur est Opusculum Bedæ de 6. ætatibus, proinde Hermannum hoc loco
 prætereo. Mirum est, quod Marianus Scotus sex tantum annos deputer Ioaki-
 mo: cum alias annos regum in Scriptura notatos fideliter referat, & Templo
 427. annos attribuat. Hinc Mariani Codex mutilus esse videtur. Abulensis 4.
 Reg. q. 6. numeros sacra pagina contentos seruat, vsque ad Ezechiam, nec satis
 curat aduerso, vtrum postea paululum imminuat. Achazo, annos quindecim
 computat Chronologicos accensui, quot ei deputant Hilarion, Tornius, et
 Callianus, Paludanus: possunt tamen ei sedecim contribui, si dicamus Ezechiam
 anno 3. Osee, cum parente in regni consortium venisse; mortuo deinde Achazo,
 sub finem anni quarti Osee solum regno potiri cœpisse, illudque deinceps
 annos 29. administrasse. Sic expugnata fuerit Samaria anno Osee nono desinente,
 Ezechia sexto ineunte. Hæc addo, ne quis forte existimet mihi legiti-
 mam defuisse causam plures quam 427. annos stanti Templo tribuendi. Ad
 hoc enim modum recurrere possem, si forte Ioachazo, Ioakimo, Iechonia
 regem anni solummodo Chronologici deberentur.

14. Ierosolymis flammæ subiecit Nabuzardan.

Anno æræ mundi Constantinopolitanæ quater millesimo ducentesimo de-
 cimo nono desinente.

Periodi Iulianæ quater millesimo centesimo vigesimo quarto labente.

Ab Orbe condito, vt reor, ter millesimo quadringentesimo quinquagesimo
 primo currente.

Æræ mundi Iudaicæ ter millesimo centesimo septuagesimo primo desinente.

Anno Sabbatico necdum finito, die de cima mensis Ab.

A diluuiio, millesimo septingentesimo nonagesimo quinto currente.

Æræ Babylonicæ millesimo sexcentesimo quadragésimo quarto.

Nati Abrahæ millesimo quadringentesimo decimo tertio.

A promissione millesimo trecentesimo trigésimo octauo.

A descensu in Egyptum millesimo centesimo vigesimo tertio.

Ab exitu de Egypto, nongentesimo octauo currente.

Ab ingressu in Terram, octingentesimo sexagesimo octauo currente.

Ab agrorum legali cultura octingentesimo sexagesimo primo desinente.

A Troia capta quingentesimo nonagesimo quinto incepto.

Ab exorto cornu Dauid, quadringentesimo septuagesimo primo elapso.

A Templi fundatione quadringentesimo vicesimo octauo expleto.

Ab initio regni Israel trecentesimo nonagesimo primo, absoluto, aut saltem
 ætate.

Anno tertio Olympiadis quadragésimæ septimæ, inchoato.

Anno Iphiti centesimo octuagesimo septimo oriente.

Vrbis

ilippi

nologia
 testamenti

IV

7

Vrbis conditæ centesimo sexagesimo quarto fluente.

Nabonassari centesimo quinquagesimo octavo die decima ob-
menoth.

Ab anno sexto Ezechiz inclusi uè, quo regnum Israel excisum est, per
trigesimo quinto, vel inchoato vel instante.

Ante Christi æram quingentesimo nonagesimo labente, Augustinus

IV. REGVM XXV. v. 17.

Quando
carcer la-
xatus le-
chonia ex
Hebraorū
computo.

1. Factum est verò in anno trigesimo septimo transmigrations loachim regis
duodecimo vigesima septima die mensis, subleuauit Euilmerodach rex Babylonie
regnare cepit, caput loachim &c. Hoc vigesima quinta die factum curat
cap. 5. v. 31. Quam apparentem dierum antrilogiam, vt explicent Hebræi
Soder cap. 28. dicunt 25. die mensis duodecimi Nabuchodonosore ce-
cessisse, ac sepulture datum, die 26. cadauer illius iussu Euilmerodach
erutum & cum dedecore huc illuc raptatum, die 27. libertatem lecho-
turam. Mariana in hunc locum, ex Dauid Kimhi ait, Nabuchodonosor
25. mortuum, sequenti sepultum, 27. lechoniam de carcere ductum,
anno m. 3472. num. 31. opinatur lechoniam die 25. vinculis & carcere
die 26. funeri Nabuchodonosoris vacatum, vigesima autem septima
insigniter honoratum. Quæ & Sanctij interpretatio videtur esse, quæ
neraliorem horum dierum conciliationem insinuat, dum subiungit
cipuit, die 25. lechonia, quia tunc eleuari cepit, cum emerfit è vinculis, die
27. quia tunc honores illos consecutus est, quos prius animo designat. Euilmerodach
pe hoc negotium vigesima quinta die mensis Adar ceptum fuerit, die
ma septima ad finem perductum, vt in simili dixi hoc cap. v. 8.

Prior sup-
putatio.

2. Equidem vix capio, qui exiguo bidui aut tridui ipatio parentem
& apparari & celebrari potuerint: crediderim potius anno vigesimo
Transmigrationis Nabuchodonosorem aliquanto tempore prius
mense duodecimo lechonias die 25. in libertatem assereretur, & a
præ alijs exteris regibus honorem Babylone adipisceretur, anno
rantis Euilmerodach currente, vt bene insinuat Gordonus in suis
3.

3. Rectè hoc loco monent nonnulli interpretes, istum mensem
num non referri ad finem annorum Transmigrationis accurate
tum, sed ad exitum anni sacri, vt idem sit mensis duodecimus, cum
dar nuncupatur. Pari modo reliqui menses ad annum sacrum accu-
dandi sunt. Mensis quartus est quem Tamutz appellant, quem
Ab, septimus Tisri.